

Най-после той отговорилъ и на третата му мисль: Ти мислишь сега, че предъ тебе седи твоятъ министъръ, но се лъжешъ. Предъ тебе седи единъ калугеръ, а не твоятъ министъръ. Следователно, за всѣки даденъ случай човѣкъ трѣбва да знае, кой седи предъ него: министърътъ на неговата държава, или нѣкой калугеръ. Тогава човѣкъ ще знае опредѣлено, че ако единъ отъ министритѣ на дадена държава не може да разреши единъ отъ тритѣ царски въпроси, толкова по-малко калугерътъ ще го разреши.

„Любовта не дири своето си, не се раздражава, не мисли зло“. (— 5 ст.). Любовта разрешава всички мжчнотии и противоречия. Любовта осмисля знанието. Любовта дава цена на всичко. Казано е въ Писанието: „Богъ е Любовь“. Дето Той присѣтствува, всичко се осмисля, всичко се обича. Влѣзе ли въ областта на любовта, човѣкъ влиза въ Божествения свѣтъ. Влѣзе ли въ областта на знанието, той е между ангелитѣ. Влѣзе ли въ областта на вѣрата, той е между хората.

Като се говори за любовта, мнозина се страхуватъ отъ нея. Защо? Защото тѣ познаватъ онази любовъ, която умѣртвява човѣка. Тѣ не знаятъ, че сжществува любовъ, която оживява хората. Тази любовъ изключва всички противоречия и съмнения. Истинската любовъ подразбира ядене. Да обичашъ човѣка, значи, да го изядешъ. Не можешъ ли да го изядешъ, ти не го обичашъ. Яденето е вжтрешенъ про-